

Budapesten

A 4. c osztállyal május 20-án a fővárosban jártunk. Az osztályfőnök és Tóthné Hack Ágnes tanító néni mellett a leendő ötödikes osztályfőnök, Antal Károly is velünk tartott. Nagy hálával tartozunk a szülőknek, akik kocsival átvittek bennünket Hajdúszoboszlóra, így időt és pénzt takarítottak meg az osztálynak.

Az IC gyorsan repített minket úti célunk felé, útközben a tájat csodáltuk és kártyázással, sakkozással, társasjátékkal, beszélgetéssel töltöttük el ezt a bő két órát.

Budapesten sétálva érdeklődve figyeltük a járókelők tömegét, a hatalmas járműforgalmat. Megcsodáltuk kívülről a Parlament épületét, és a kőtárat, ahol a felújítás során eltávolított régi kődíszek, vízköpők, szobrok láthatók. Az első magyar kormány tagjainak szobrát nézegetve felidéztek, kinek honnan ismerős a neve, miket tudunk Kossuthról, Széchenyről, Deákról. Duna-parti sétánkon felfedeztük József Attila szobrát.

Ezután metróval mentünk a Budai várba, ahol a Hadtörténeti Múzeumban vártak bennünket egy érdekes foglalkozással Rákócziról, kurucokról, labancokról és korabeli fegyverekről. Előtte a régi ágyúkon ülve fogyasztottuk el az ebédet, közben Karcsi bácsi beszélt azok használatáról, középkori hadviselésről.

A tanulóknak voltak irodalom órán szerzett ismeretük a témában, okosan válaszoltak a feltett kérdésekre. Gyorsan eltelt a 60 perc, de kaptunk egy kis ráadást. Fel is próbálták a ruhákat és kézbe foghatták a fegyvereket és tartozékokat.

Villamossal mentünk a Margit-szigetre. A hídról lelépve a gyerekek elmondták mit tudnak a szigetről és névadójáról, valamint az idekerülkésének körülményeiről. Felidézték a tatárjárást, IV. Béla szerepét az ország életének újraindításában.

Uzsonnánkat a Zenélő szökőkút mellett fogyasztottuk el. Lenyűgöző volt. Kötetlen program következett, amit mindenki nagyon élvezett a játszótéren, ahol klassz játékokra találtak.

Akiknek a közös jégkrémezés nem elégítette ki az édességigényét, a szigeten lévő vattacukor árusokat rohamozták meg. Sajnos az idő hamar eltelt, visszavillamosoztunk a Nyugati pályaudvarra és felszálltunk a vonatra. Újra előkerültek a játékok és beszélgetések során a napi élmények felidézése. A kalauz sem menekült meg ettől, a gyerekek versengve meséltek neki a kirándulásunkról.

A szülők már nagyon vártak bennünket Hajdúszoboszlón és megnyugodva vették át épségben hazatért gyermekeiket, akikben nem fért a szó, mindent egyszerre akartak elmondani.

Osztályfőnökként büszkeséggel és elégedettséggel töltött el, hogy a tanulók viselkedését és a témákban való jártasságát is dicsérték a múzeumban, és egész kirándulás alkalmával ezt tapasztaltuk, méltóak voltak a Derecskei Bocskai Iskolához.

Gulácsi Ilona